

MUSIK 3 maj 2010

En fulländad rockkonsert

Årets 1 maj-kväll på Musikhuset går i retropunkens tecken i form av banden Boris & The Jeltsins och Invasionen. Det är förbannat härligt.

De förstnämnda gör en kort och väldigt intensiv spelning, den lilla publiken till trots. Boris & The Jeltsins har snyggt matchande kläder och efter detta mitt första möte med dem blir jag definitivt sugen på mer. Musikaliskt finner vi några delar Clash, några delar KSMB, någon del Parken, lite allsångsrefränger, lite orgel, ni förstår.

Deras främsta styrka är de slagkraftiga refrängerna och de självklara melodierna som de levererar låt efter låt. Ibland är de farligt nära att endast framstå som posörer, men de går aldrig riktigt över gränsen.

Om Boris & The Jeltsins är kvällens svar på KSMB är Invasionen kvällens Ebba Grön – lite allvarligare, lite mindre popsnöreaktiga och med ännu mer energi. Okej, allvarligare låter nog lite missvisande eftersom Dennis Lyxzén visar sig vara en mästare på att mellansnacka och att enkelt och snabbt förvandla en sittande, ointresserad publik till en stående, road publik. De verkar rätt obekväma med att soundchecka inför publik, men snart byts obekvämhetsen ut mot en skön jargong.

Lyxzén är faktiskt så rolig att han påstår sig ha hamnat fel och egentligen var bokad till en komediklubb i närheten. Att många i publiken till en början inte köper denna jargong gör det om möjligt ännu roligare.

Spelningen är riktigt bra. Interaktionen med publiken gör otroligt mycket och stämningen är under sista halvan av spelningen på topp.

Invasionen är ett kraftpaket, speciellt Dennis Lyxzén. Det är svårt att begripa hur så mycket attityd kan rymmas i en kropp. Han ger oss perspektiv på saker som svårigheten i att fortsätta vara rebell, och ifrågasätter det meningsfulla i att träna efter en Ipad.

Att undvika att recensera personen Dennis Lyxzén i stället för bandet Invasionen är en utmaning och jag vet inte om jag lyckats. Det är spelningens enda egentliga problem, att det tenderar att kännas som en sologrej.

I de tre avslutande låtarna är dock bandet verkligen en enhet. De svänger sina lurviga, ylar i varandras mikrofoner och visar återigen vad de hela kvällen visat att de har makten att vända en sittande publik till en fulländad rockkonsert, något man ser alltför sällan.

Magnus Mjöhagen

Invasionen

Musikhuset, Gävle, 1 maj